

A

חסות ולשבר הכבוד

לשם הסברים שנגקשנו לקרוא נטבוצ צנים
בלשכרי כמות א זכוריים (ובלידה רבה, אך לא מתאב) למעור
כמות של המבנה כולה זכורה. (לשם הסברים מזיקים זכורים
בזי. רבקהים ידודים בזירה העלית- אינוניטליט אשר נאבקים מ
עולמות אסורים שמתל אצורה. וכל לשם הסברים משמשים סוכריים
כמותי. "הנסעה" אשר זכרו (נמח) (לכור) בין מקום לזכור, ולחיות
כמות, ובין הדולק המזוני, הנכסף, היוסור.

הסוכרו א לנשפידא "מי אצלה" (ואכן כמור יענה למסקנה
כבימת המראה סתמי קסיסה. אמח ראית הסוכר ידוד לנו שיטתו זו זוכה
והואל מיני נזלתה, וסופה א אגה האמני מוצג אל א זכורינו כהוא
דיוק א זכור, אשר ציך אגרו רוב הזוני היטתה.

עולם אסור כואון נכס למחנה ציך סוכרי המוצבה א
נחמח מ קרוואקר. מתיץ הפימה אנו מדיון כלל דימני קוצם אלה וי
כל הקסור במין. י בו אטילו מדין תדרות א (נשא אסור בלבוס דימלול
באמני. ציכו א הקרוואקר אהניץ א סאטג - הוא כובש אצמח גלמיז -
ילמו מעי, בנו א אטו איי, ואניקס יחז יודדיז אמיו א התלמיז מווכטה.
סופו א צכו - הוורטור (תכס קקלקלמח זי המוכה נוכרת) נמאצו צמח אצמח;
הוורטור ילנו עולה כמת שבין הדולמת.

המסוכה מינה מוצגת כמור מיני ארוכ: היטיבה גווייג, נהרב מאורי.
קי בימי תדנימ מלמח קבוע הסוכרי אגזני אצמח נהרב, אצמח איזילי ולימל אצמח
נמחית מלמינה - ריב, בולד, ידקב וזשו. אך ארוכ נראג עולז המסוכה והמקורית

do you see
a causal
relationship here?

כעוץ מייסד. חייב וקרוואלר העניין את בורטנור בלימוד זמנא,
ונרד הענה את כולם גיטונן הזלמה. עולז המצות אצו מנדק כפדי תיקי
אלא קן במסקנה נקדה הקבו (אבק ג. צכונן אצו מרסה מתנו- או כסעט
סומב את הדולג שלו ברטה, ולו כשמו העצן סילדיה בשבת - יק תחרכ
הקדולג בקרה הוטאן היו שמוט או נכני כלל מאמלת הדולג. הכנאה
מתן הדטון בשבת - בין נאלמו היצויג כספור.

עולז הישיבה אל הקבו מנדק ניגוד מתאט חייני עולז

V שמעבר או נחוק מתנו. גורו הישיבה יושביו בתוך וטולזיז את צבינות
אניית הנרי - כל צביע מוכרה, כל צביעה מוסבר ומדודר עולז הדמיון.
אילו שיקר הככה אך אלמט גדייב לו - קן היא (אשג מתק). (במק
הכסוי קם בתקווה שבוכבה אי טוד תליז אדיוכה (קנול).

האינזיליה (פרק 9, דמיו 457) כללו בתוכה קם את האלה
האינזיליה - הקינה אי... את האלה (כפי רואים ?) (שיהאם). יק אך הקבו
מילו בין קנה פדק את האלה והטעה בתניה אלל שיר הלד הדכור אלן -
כשמה ממש את גרו אל קוני. המשכה האסורה בטה מגול - לו גרו ה)אולה
ל איסר טבכניק - חנה. היו למטה או למקד התניית וזז רחום האנטי
שלין הוא ממש כלל בתיו פד, הקבור יוקר מתק, גדר שפול תיקה את תעקד,
מטו שגן או - דבר זה "כלל" כה אכן ואלו, וכד דשיר (דג' 468).

דסונו אל דבר (ולט הקבו את דיעה ואת הישיבה בקור היא את

אומה משיי תבונה הקטר אוולוגיה אל עולז אסור - הוולנייה - ונוד נמו קדקד
חנה. אלזי התבונה טק כמו כספור אל מקדל מוט" שם ויטר כרכבת" מהוו
נימק מן השונה. אונות יט וטלו אמה - שמה כסיים, תילוניים, שמה אל דולנה
ולרה (מטומוסט, Imperator) ואל תבנה מיה (מאחשט).

בדלם אין קסנו כי מבר כמות - הקבו אינו נקוד קטן עולמו, מוט שחלם
היבנה / מסורה / דיעה בין בו כלם הילין אמרו. יק אין לקבו דצין כהיה: יט אי

י' פ' ב

מלתין

משכור ורביעית: הוא עולה א- מציינה, ואנו מאוויז אורו יק אל
רשמי דוכו גדולו הגש:

"האני אמרתי. היה מקום ודין. אמנייה הבנה, ועדן לא
היו נוספים. השם עשה המוחי, וכל הכח נקלף גלף נאמר אלני הניש. רגוק
עני היה עניו, ואלדומה הנני. היו באים מאלי קור ונכונים, הגולשים מעולם
ועד קצבו."

ספרו אל אלוה אלצם, קולו כובד "מציג את הכבוד
במקור אמר הכבוד. מג קורה אינוי בטל כטוב ואלר ארעיהו, אל עולם מן,
דכבוד, האלה מן הדלם החלונן נמש? הכבוד וענה מייצג את הנכד,
והניח המחלקי הכאונה, בו אל יסד מן הדינה אלף נוס. כשנכח הינוקי אנדו
מה מקור הבלמו - אך כטו הליז אמן אנדו בכבוד - בדלמ הכובד - סמל המדע
החילוני והנשוג - מבין הוא היז שגן הנוו (נלג) בדכבר ואלא ונאי הוול ענד
ישן אל הסכסל, ואלר הילא אנדו ארעיהו

אין אינוני זה המנה בן אני חולמה, ואלן להומו נאנה במלוקה.
אלתם חלמה נקבדה לפי טמנימ חילוני - הכובד (והנשיה לזמן!) און
הביד אינה ומימש אלג אדע קודם, מדין אלום רדן. אילאו הככבר דענה
היו מדין לגרם סיורה אל הדינה - כמו שמוניש - אוד שזמני סוכ -
הככבר מיתר מסון אל הדינה, כליה אל סגנון הביז המון שס.
אמרת והדינה מנה משקבת באנ חיוני ביל מן הדוק
שבו הדינה הבינו אלמו - בדסקי - מיר, וכאב גדל שמיש מעו האיני,
אין אקסור כל רצון אכאוס מנה. שוכה הוול מן כסוכי נכמיש מעו כלל היה.
אלים יש בדיני זמנו, הדינה אליו אל שומכ כמדיק ש" ונאי, מאנו אסמ"
מנו סגנון כל הדינה גמיש, אך כוול מרוב ארעיהו אקבוד מעו יליד הכינה?

האין קבוצה של... או ברגע? אסור לומר זאת, קדוה נשמתו שהוא יכול לקבוצה את
 חזן כמו יצין - נאמץ הוא ונכחו איתו אדמו דולגה מכ (ואתם בלקריה, או כן אטע
 זה נואה) כשניו מאלף את כובאו. בסוכו אל צבר (רגע-ויחוקי להנחטיון האניף
 ה.ז.כ ינסך פוג אל ה.מסכנוג הידועה (והמקורב, כמעט החלמאות). אין הינוני
 מכן אנהמוצנה הפוג, ואין פוג אטילו כופה את המדינה המאיתם אל הפוזא
 ✓ המצין. האכנואני המקצם - הככבג. כל מלך אמה משוכן - משחק שהם רכס
 בתניה ומחזור הלי כובד (וגי זילעג אצו אציינה בלי קודד! - לו זייטג המסורה)
 יש סינר אמא יאטנס כובד אשלו.

אפומ קבוצה אל אלו אצמ, שהצף ולא נסד רזינג, ל' אינא
 אל יום הש הקצו "אל ביאלך זינו ינו אגזר כבי שיצם. כסכו זה אין
 הבחני בלך חנה דין ציינה ודוא חיצין אילין לוכני, או בין קיצנה ומסורה.
 יש זה תולך אל שבית צול פנימי ינוני, ואין פגיונות קליש מבוזף הנחמי
 אומיף - אל אלקויוג ואלו הטלה ולו העבולא. אף משך הממיר אייך
 מקיז טיך, אן אין בו פני אהוץ. קצב הדדרכה נשאכ ינוני ונכחו מסורה יוק
 שנו מילך כסעולונג, ואלו אפילו מיגולונג, זמ האכור עכגיוג אנפיוג.

"המסך" שבסור הזה אצו בן דול מיורגי אצול אחר, יאלא מהווה
 אסיון אדקבתיו ציך ל' אינא אכור בן יולא המסוכי-הרדלו - ארציו. אין זה
 רק אסיון אישי אל רב ציירה, אלא כזיה כללי. אדולע זקנוף (הרדנה אל אילך מסוכ זה
 הנו מיסוך אל סור מדשיה קאליסי שבו הוב ניצול מחלמ אחר, כסוכו קוצי מגרמס
 קאלנד מילך כמור כנדט קוואליק: הטג, מדטה יצין אל הקרה, אנפולג ביוז
 הש הקצו - היוז בו טעור השמש נעזג כמתיג המדול, מקוזה קריטיג שבין-המשך
 קודים כנדט אל בן-האור. (שקט סנה אל המדטה של הקדושה, כל הילמסד
 המסורה ונקטכו אמיגה היליג.

הסוכו הכסדו-מסיי מגיל גמור צדקו המוסלגה אל ל' אינא -
 גיך כבי תינא ונאמץ הקקקויוג אטיג. אן המרה מסוכר שפכ אינו כה אנוכ:

קרה!

נצנה שסדי צדעונומי א גרד הדומה - אין הוא זש כלל אהמגל דמנווק הדדית - אין צמגבו
תצבר לכך במשם זבין אצמ אהברו, אך נימן אטגז גר הוד כקנולג אומרים . נצנה זשה
מנאזי אנו גר (כשו הנתיג א גרד .

אמן הנידז שמגלית החילוק בזה שבין האדיואל המנויית ובר (כי התיאליג, ואלכר
אומהגג המיגה כפי " : (פאריס" מן התפלה" כדז געל כסודג נאמר - הווא כפיךר" אדומ
הגרדס הילדולכ שבקיוז הגזעג, דמתיג היג מוזג הוד גר ה"ן-דצן" אלו . השכדג
הוא הוזלם השני, הוזלם השלישי שדוגז קולל קיניז אדומג דולמו הסוויג"ן וכקדמג
הקדמה בשכדג מתקרב הוד ממוגמוו הולכתיג לבג, וכקדמג זמג - מהצבור
הידיזי . כך מולמג הוהרדגה הוהרתיג אהמגל ל' אימג דמקד ד היקוד המנויג
דכו רמל .

אין הוד ינול אהזו אהרה במצב שבו (קראד, אק מאיך אין הווא מוכן
אדומג האמנוג ואתמג אנו - אין בלה כל המנוה (וכז הווא אמאלימאניגדג פנימג זשו -
גילו כזמ נטי הממגן הילק קעזי הווא חזי היז אפנו, וכן מדל אפלו) וזין הווא במדקכג
זג, אך מאיך אין הווא ינול איצור קטר אפלו זג ביל המכניג - אן קניג תקלודג,
וקרואי זשי אנו ציירוג הוד מיל הממג המנוצוג .

אדומג

מלבד גנימק המנויית והמנוק המנויולג, בין הולמית והזמג ז'
מיגז כמיל מילי שמהמק שבין המנויית, והמנוז שבין אדמ אהקום אנוס זל'י כמנו
זל-אבדיג - מית" וספיו וכידר שבו המ צודים למניז (ומג הוואל-אנאגה - זשה המתימא).
אפלה - דו-טימ בין אדמ ואלהיז הווא ממוז מסוכן - ככר מהממגל מוזהריג וילן :
האנו שייכנס אפלו" . הבלהו שבין הדתיג, שילד אטו כשינסכס ל' אימג אה השמ,
ממיל ככר מקודס כשמשן טוה בין "משכ הכמ" ואל ואל" , וממנו יגרי מדדג
סיקולו ג' ל' אימג מהווי מנימ תפלין וממיל קנויג יום גול . התפלה באמית המיגה -
זו ממילד ל' אימג דמול המכוו דמתיקם הווא שנימדה המנויג וככר תמק ואל
ממתיג בל - זו התפלה ממתיג (מטוד

כמ שזין קונו, אין סמ במעב בין דולז יהודי, אדולז (וככר, אלו יזמג
מחולז המנויית והמנויולג המנויית, אייגן המממג אנו מציד

צרכים (נטי) או אונים, או עוק צרכים או א. חיים. הוא פוטל למש למד
 אהיה וההצדעה א' ל' אשן מדוכן הקוצנה. כמו בסטריי קוצהים
 (חיי צדוקי הבה"א א' שנה עצים, אשן) למשג מיהר התקווה שבין
 נובעו מעדל קני מענה לקירבה שבין מצד, והנתיק א' הקבור העדווי מסבחה.
 נב טן הולט הקירבה והמקרה - מילת אן קניה אלג חילוף אילנה, כל.
 מלי. כד-סדנה הנדונה שניה למחכים במקביל (למדת הכתוב בסוכר הסטעה, אהכיל *)
 ין כידר כב גביד ל' אשן בגליז איתן אויביט "אמ כל מה שאבו חט, אכיל חיסור
 אשן המעור ומ חכ אעלה ואבילו "אל דבר התבוס: דמ אשור, קדי, באינטיגיוג
 מערה, העלה מוכנה".

יש ל' התקונה המופתע והוא יורה שיהאץ געץ מה בלמי הכר
 במאות אל חכמי, אין מה כפירה במות ככל, אלו במות הפולטת ובמחנה
 מהיכולות א' ל' אשן. אזו טרפדיי אשיה, שון היולץ געזי לו פטון, אהילן
 אלו סכה. כולט טן כה צדוק אמבילי מ חכמי אשן אמבילי - יולי בולט כה שטני
 כבי שחש, כה שמיט ילמו גמיללו כפי שמיט ית הסוסה אל דבר קו הולמיד,
 קו אמאלט בין מחנה (= כה) והקריה (= אורף) ולמגיוו תלוי בין געיה
 וארף.

Could I have a xerox copy of this paper?